เดลินิวส์

24 วันจันทร์ที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561 แรม 12 ค่ำ เดือน 3 ปีระกา

การศึกษา

องค์ความรู้ ภาษา-วัฒนธรรม
โดยสำนักงานราชบัณฑิตยสภา

เครื่องแต่งกายของชาวลาว ตอนที่ ๒

เครื่องแต่งกายของชาวลาวมีดังนี้

ຊິ່ນ *ซิ่น* หรือ ຜ້າຊິ່ນ *ผ้า ซิ่น* คือผ้านุ่งของผู้หญิงซึ่งเย็บริมด้านข้างของผืนผ้าให้ติดกัน ลักษณนามของผ้าซิ่นเรียกว่า ໂຕ່ງ *โต่ง* คือ ถุง

ກະໂປງ *กะ โป๋ง* คือเครื่องแต่งกายท่อนล่างของผู้หญิงแบบสากล มีหลายแบบ เช่น ກະໂປງຍ້ວຍ *กะ โป๋ง ย่วย* คือกระโปรงย้วย ກະໂປງຈີບຮູດ *กะ โป๋ง จีบ ฮูด* คือกระโปรงจีบรูด ກະໂປງປ້າຍໂອບ *กะ โป๋ง ป้าย โอบ* คือกระโปรงป้ายโอบ ເປັດຕິໂຄດ *เปต ติ โค้ต* คือกระโปรงชั้นใน ผู้หญิงสวมไว้ข้างในกระโปรงชั้นนอก

ຊຸດ *ซุด* คือ เครื่องแต่งกายประกอบด้วยเสื้อผ้าหลายชิ้นซึ่งกำหนดใช้ร่วมกันและใช้ในโอกาสต่าง ๆ เช่น ຊຸດສາກົນ *ซุด สา ก๋น* คือชุดสากล ຊຸດລາຕີ *ซุด ลา ตี๋* คือชุดราตรี ຊຸດລອຍນຳ້ *ซุด ลอย น้ำ* คือชุดว่ายน้ำ

ຜ້າກັຽວຫາງໄກ່ *ผ่า เกี้ยว หาง ไก่* คือผ้าโสร่งไหมหรือผ้าฝ้ายที่ใช้นุ่งแบบโจงกระเบนของไทย บางท้องถิ่นเรียก ผ้าหางใช้นุ่งในงานพิธีต่าง ๆ เช่น ແຕ່ງດອງ *แต่ง ด๋อง* คืองานแต่งงาน หรือพิธี ບາສີ ສູ່ຂວັນ *บ๋า สี สู่ ขวัน* คือ บายสีสู่ขวัญ

ສະໂລ່ງ *สะ โหล่ง* หรือ ຜ້າສະໂລ່ງ *ผ่า สะ โหล่ง* คือผ้านุ่งเย็บเป็นถุง มีลวดลายต่าง ๆ หลากสี สำหรับผู้ชายนุ่งอยู่กับบ้าน

ຜ້າຂາວມ້າ *ผ่า ขาว ม่า* หรือ ຜ້າຂະມ້າ *ผ่า ขะ ม่า* คือผ้าที่ผู้ชายใช้ผลัดอาบน้ำ คาดพุง พกห่อสิ่งของ พาดไหล่เวลาฟังเทศน์ ใส่บาตร หรือร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ ใช้โพกศีรษะกันแดด ใช้ผูกหัวท้ายทำเปลให้ลูกอ่อนนอนเวลาพ่อแม่ทำงาน เช่น ดำนา ทำไร่ จักสานไม้ไผ่

ຜ້າຕ່ຽວ *ผ่า เตี่ยว* คือ ผ้าชิ้นน้อยยาวพันรอบเอวแล้วสอดหว่างขาไปเหน็บไว้ข้างหลัง ผู้ชายชนเผ่าที่อยู่ห่างไกลเมืองใหญ่ใช้สวมใส่ในหมู่บ้าน.

วิเชียร อำพนรักษ์ เขียน
ชลธิชา สุดมุข สรุป